

Oh jee, nu is de beer echt los

Blijspel in drie bedrijven

door

JOHAN E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OH JEE, NU IS DE BEER ECHT LOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tjamme - Kroegbaas

Liesbeth - zijn vrouw

Saartje - hun dochter

Hendrik - hun zoon

Gerrit "Fleske" - buurman

Voddejan - voddendoer

Anna - passante

Greet - passante

Henny - passante

Barones van Deudekom - passante

Kroegbaas Tjamme hangt verveeld over de bar terwijl hij wat in zijn neus peutert. Zij vrouw dweilt ondertussen de vloer. Er staat een tafel met een paar stoelen.

Tjamme: Het schiet niet hard op, of wel?

Liesbeth: Luister eens Tjamme, misschien was het wel een goed idee om jouw handen ook eens een beetje te laten wapperen. Nou? Wat dacht je daarvan, in plaats van in je neus staan te graven?

Tjamme: Oh, zit dat zo Liesbeth... ik doe dus niet genoeg?

Liesbeth: Nou, jij hebt de eerste prijs hoor met dat antwoord. Alleen wordt het geen kleurentelevisie.

Tjamme: Als ik jou zo hoor is het net of ik nooit iets doe.

Liesbeth: Nou, nou, nou, wat heb jij je al druk gemaakt zeg. Vertel eens, wat heb je vandaag allemaal al gedaan?

Tjamme: Nou èh... oh ja en het varkenshok dan? Heb ik dat vandaag niet goed gemaakt soms?

Liesbeth: Ja, tot de volgende uitbraak van dat beest. Man hou toch op met dat geklets. De beer is deze week al driemaal uitgebroken en dan wil jij mij vertellen dat je het hok goed hebt gemaakt?

Tjamme: Jazekers. Ik heb dat hok nu dus al driemaal gemaakt. *(hij wordt nu een beetje actief en maakt de glazen schoon met een smerige schoteldoek en spuugt in het glas als het niet goed schoon wil)*

Liesbeth: Hai, hai, hai. Wat ben je dan toch al flink geweest, daar word ik helemaal niet goed van.

Tjamme: Nou, dat bedoel ik dus. Je kunt dan toch niet zeggen, dat ik lui ben.

Liesbeth: Nee, jij loopt jezelf nog eens voorbij. Man hou toch op, als jij dat hok driemaal hebt gerepareerd, dan heb je dat dus driemaal niet goed gedaan. Dat beest is niet voor niks driemaal buiten geweest.

Tjamme: Maar, hij komt er nu echt niet meer uit hoor, dat verzeker ik je.

Liesbeth: Dat zou dan een godswonder zijn.

Tjamme: Geloof mij nou maar, dat beest komt niet weer buiten. Ja, tegen de tijd van het slachten, dan wel.

Liesbeth: Ik zal je er aan herinneren als tie weer buiten loopt.

Tjamme: Honderd piek voor jou als hij weer uitbreekt.

Liesbeth: Daar houd ik je aan.

Tjamme: Maar èh... wat als hij wel in het hok blijft?

Liesbeth: Dan zal ik jou smakkers geven dat het rabbelt.

Tjamme: Nou, daar ben ik dan mooi klaar mee op m'n ouwe dag.

Liesbeth: Nou, je zult het meemaken jochie.

Tjamme: Ik weet niet of ik daar wel blij mee moet zijn. Zeg, waar blijft

Hendrik toch, of ligt hij nog steeds in zijn mandje te broeien?

Liesbeth: Ik denk het wel. We kunnen hem net zo goed gaan verhuren.

Tjamme: Hendrik verhuren? Hoe bedoel je dat?

Liesbeth: Ik wou hem bij de zuurkoolfabriek uitbesteden.

Tjamme: Bij de zuurkoolfabriek??

Liesbeth: Ja als zo'n steen op een zuurkoolvat. Kan hij zich iedere dag uitslapen.

Tjamme: Nou ja, dan zal ik het varken maar eens gaan voeren.

Liesbeth: Hij kan toch zeker zelf zijn brood wel klaarmaken?

Tjamme: Ach mens, ik bedoel Hendrik niet. Ik bedoel de beer.

Liesbeth: En wat is het verschil?

Tjamme: Ach jij, *(gaat af en Liesbeth roept naar achteren)*

Liesbeth: Saartjeeeee *(er komt niets dus nog eens)* Saartjeeeee.

Saartje *(komt op)* Ja moe?

Liesbeth: Hoe ver ben jij in de keuken?

Saartje: Nou, dat valt nog niet mee hoor. De vloer zuigen dat ging nog wel, maar dat aanrecht hè, dat wou niet zo best.

Liesbeth: Hè, je gaat mij toch niet vertellen dat je met de stofzuiger het aanrecht hebt schoongemaakt?

Saartje: Maar dat heb je zelf gezegd. Ik moest alles maar eens goed schoonmaken met de stofzuiger. Nou en dat heb ik gedaan, maar dat smerige afwaswater liep zo weer onder uit de stofzuiger.

Liesbeth: En de hele vloer kletsnat zeker?

Saartje: Ja.

Liesbeth: Jij koekalf dat je der bent, wat ben je toch ook een grote oen. Nu is m'n hele vloerkleed naar de filistijnen.

Saartje: Nee hoor het kleed is niet weg, het ligt er nog net zo, alleen een beetje nat. *(Gerrit Fleske komt binnen)* en beslist niet naar de filistijnen.

Gerrit: Wat hoor ik? Ga jij naar Filistijnië. Dat moet je doen meid, dat is een heel mooi land. Je hebt gelijk hoor. Och Liesbeth doe mij nog even twee maatjes jonge in mijn flesje. *(zet flesje op de bar)* en doe mij er ook maar even een in een glaasje.

Liesbeth: *(schenkt glaasje vol en laat de fles op de bar staan, naast het flesje)* Kijk eens Gerrit, ik kom zo weerom, maar ik moet even met Saartje naar de keuken. Kom maar mee meid. *(samen af)*

Gerrit: *(pakt zijn glas en kiept hem naar binnen)* Proost! *(schenkt zijn glas weer vol)* En dan nog maar een keertje proost! *(schenkt weer vol)* Zo, en nu eventjes terugschakelen in een lagere versnelling *(nipt)* Wat zou die domme griet nu weer uitgevoerd hebben, voor zover ze al wat uitvoert. *(wil zich net weer inschenken als Liesbeth weer binnenkomt, hij zet kordaat zijn glas neer en pakt het flesje om die*

vol te schenken)

Liesbeth: Wat doe jij nou Gerrit? Schenk jij jezelf maar wat in?

Gerrit: Nee hoor, ik èh... wou het jou wat gemakkelijker maken en dat flesje van mij alvast vol doen. Snap je wel?

Liesbeth: Nou, het leek er anders verdacht veel op, dat jij...

Gerrit: Is er wat gebeurd, dat je ineens zo hard naar achteren vloog met jouw dochter? Of stond er wat in brand of zo?

Liesbeth: Ach die stomme dochter van mij had weer eens een dom idee. Ze heeft het afwasteiltje met de stofzuiger leeggezogen. *(vult ondertussen het flesje met een trechtertje)*

Gerrit: Dat meen je niet. Hoe komt ze op het idee?

Liesbeth: Ja wist ik dat maar, maar ze kan soms zulke rare dingen doen. Eergister zei ik tegen haar. Ga jij de boel maar eens flink afstoffen. Nou, ik heb het geweten zeg. Drie bloempotten en een duur wandbord aan gruzelementen.

Gerrit: Ja meid. Je vrienden kun je uitzoeken, maar met je kinderen kun je soms behoorlijk gestraft worden.

Liesbeth: Net wat je zegt Gerrit. Ik wou wel dat ze maar eens een schiere vent tegenkwam.

Gerrit: Ja, dat zou fantastisch zijn, maar ik ben bang, dat als zij er eentje tegenkomt, diezelfde vent een straatje omloopt.

Liesbeth: Nou ja, zo erg is het nou ook weer niet. Ik reken er op, dat er op ieder potje wel een dekseltje past.

Gerrit: Jawel, maar sommige potjes zijn zo scheef, dat het wel eens heel beroerd kan zijn om er een dekseltje bij te vinden.

Liesbeth: Geduld, moed en vertrouwen, dat zullen we maar houden.

Gerrit: Nou ik wens je veel sterkte en... Zeg, heb jij dat al gehoord van die dochter van Jantje de Vries?

Liesbeth: Nee, is daar wat mee dan?

Gerrit: Is daar dan wat mee vraagt zij. Mens daar is zeker wat mee. Je gelooft je oren niet als je dat hoort.

Liesbeth: Nou vertel op dan.

Gerrit: Nou, zij had toch verkering met die jongen van bakker Smit?

Liesbeth: Dat weet ik ja.

Gerrit: Nou, zij heeft haar voorkamertje verhuurd.

Liesbeth: Wat??? Is zij in verwachting?

Gerrit: Precies en zij schijnt ook behoorlijk ver heen te zijn ook Al minstens vijf maand. Moet je nagaan vijf maand!!

Liesbeth: Nou, dat wordt dus weer een bruiloft in het dorp.

Gerrit: Nou ja zeg, jij neemt het ook gemakkelijk op.

Liesbeth: Ja, wat wil je dan? Zij hebben gewoon de wetten van de natuur gevolgd, dacht ik zo.

Gerrit: Mooi bedacht, alleen hebben zij nog maar twee maand verkering.

Liesbeth: Nou en?... Oh nee, dat kan dus niet. Dat kan dus nooit van die vent van Smit zijn.

Gerrit: Er wordt gezegd, dat het van Piet Moesker moet zijn, maar èh... niet verder over kletsen hè? Dit moet wel onder ons blijven hè?

Liesbeth: Je zult mij niet horen. Ik heb een slot op mijn mond, dat weet je.

Gerrit: Nou, dan ga ik nu eerst maar weer eens naar huis. (*pakt flesje van de bar*) Èh, je schrijft het wel even op hè?

Liesbeth: Ja, dat is goed. (*Gerrit af en Liesbeth noteert*) Zo en dan nu eerst naar de buurvrouw. Wat een nieuws zeg. (*gaat af, even stil en dan komt Saartje met de stofzuiger binnen*)

Saartje: Zeg moe, der kwam allemaal rook uit en nu weet ik niet wat ik... Waar ben je nou? (*roept*) Moehoe. Moehoe!!! (*Hendrik komt binnen*)

Hendrik: Wat sta jij nou te blèren?

Saartje: Oh Hendrik. Ben jij er ook al af?

Hendrik: Nee, ik lig nog in bed, dat zie je toch?

Saartje: Weet jij waar ons moeder is?

Hendrik: Hoe moet ik dat nou weten, ik toch net mijn bed uit, ga maar eens bij de buurvrouw kijken. Daar zal ze wel zitten te kleppen.

Saartje: Oh, dat zou natuurlijk wel eens kunnen, want ze was hier net nog en nu is ze weg.

Hendrik: Nou, ga er dan maar gauw achteraan.

Saartje: Dat doe ik. (*gaat at*)

Hendrik: En nou koffie. (*kijkt achter de bar*) maar er staat niks klaar. Wat is dat (*Tjamme komt binnen*) hier wel voor een rot kroeg? Hebben zelfs geen koffie.

Tjamme: Goh, kerel ben jij er al af? En wat heb je te mopperen over koffie? De koffietijd is al een tijdje voorbij.

Hendrik: Hoe kan dat nou? Je hebt een bord buiten de deur staan en daar staat met grote letters op dat de koffie klaar is. Dat is dan een leugen toch?

Tjamme: Nee, dat is geen liegen. Dat is voor de klanten.

Hendrik: Welke klanten? En waar is de koffie dan voor die klanten?

Tjamme: Nou ja. Kijk de klanten willen altijd verse koffie, dus als er een klant komt, dan maak je gauw koffie.

Hendrik: Nou, dan doen we net of ik een klant ben en ik wil koffie.

Tjamme: Een klets voor je harses kun je krijgen. Als jij koffie wilt, dan maak je zelf maar wat. Wat zullen we nou beleven. En in het vervolg kom jij maar eens wat eerder je nest uit. Ik ben het zat om jou iedere

dag maar wat te zien niksen. Steek de handen maar eens uit de mouwen.

Hendrik: Nou doe je net of ik nooit wat doe.

Tjamme: Nou? Wat heb je de laatste tijd dan al zo allemaal gedaan?

Hendrik: Nou heb ik 't varkenshok gister dan niet goed gemaakt?

Tjamme: Ach wat, dat beest is al drie keer uitgebroken.

Hendrik: Nou en ik heb het toch ook al drie keer gemaakt.

Tjamme: Ja, drie keer slecht gemaakt, want anders was hij toch geen drie keer uitgebroken?

Hendrik: Nou, dan kun je in ieders geval niet zeggen, dat ik lui ben geweest of wel dan? En dat beest breekt voorlopig niet weer uit.

Tjamme: Nou, dat is dan maar te hopen ook, anders kost het mij nog een bult geld ook.

Hendrik: Dat beest breekt niet weer uit, da's onmogelijk, maar hoe kan dat jou nou een bult geld kosten als hij weer uit zou breken?

Tjamme: Nou ik heb tegen jouw moeder gezegd, dat als hij weer uitbreekt dan kreeg zij honderd gulden van mij.

Hendrik: Oh, je hebt dus een grote bek gehad?

Tjamme: Nee, ik heb er op vertrouwd, dat jij goed werk zou afleveren.

Hendrik: Nou, maak je maar geen zorgen, die breekt niet weer uit.

Tjamme: Nou goed dan. Dan maak ik koffie voor ons beide. *(af naar de keuken)*

Hendrik: Wat toch een grote sufferd. *(Liesbeth komt binnen met Saartje)*

Liesbeth: Wie is er hier een grote sufferd jongen?

Hendrik: Ach pa had weer eens... hij had... èh. Zeg moe, wat dacht je er van als ik een mooi handeltje voor jou had. Zou je daar een beetje geld voor over hebben?

Liesbeth: He? Hoe bedoel je dat?

Hendrik: Nou als ik nou eens zorg, dat jij zo maar zestig gulden kreeg. Was dat jou dan wel een beetje waard?

Liesbeth: Als ik dat zo maar kreeg? Dan zou ik het met jou delen jongen, ieders dertig gulden.

Hendrik: Nou, dat is dan klaar. Dan zorg ik dat jij honderd gulden krijgt, dan mag jij daar dertig van houden en de rest is voor mij. Nou? Hoe lijkt je dat?

Liesbeth: En ik zou zestig hebben en nou ineens weer honderd? Leg me dat eens even uit. Dit kan ik niet helemaal volgen.

Saartje: Dan doe ik ook mee, ja? Ik wil er ook wel wat van hebben.

Hendrik: Nee, dit is een zaakje tussen moe en mij.

Liesbeth: Nou als het gaat zoals jij zegt, dan kan ik Saartje er ook wel een tientje van geven.

Hendrik: Ja, dat moet jij weten, maar dan hou je maar twintig gulden over.

Saartje: Doe dat maar moe, lijkt mij wel goed.

Liesbeth: Nou wat mij betreft is het goed, maar ik zou niet weten welke idioot jou zo maar zoveel geld zou geven.

Hendrik: Als ik het maar weet moe. (*Tjamme komt binnen met koffie*)

Liesbeth: Kijk, daar had ik nou net zin aan. Een lekker bakkie leut. Zet maar neer Tjamme, dan schenkt ik het wel even in. (*doet dat*)

Tjamme: Maar goed dat ik wat extra heb gezet.

Liesbeth: Nou moet je eens luisteren Tjamme. Hendrik wil mij zo maar dertig gulden geven.

Hendrik: Èh... èh... moe. (*Liesbeth reageert niet*)

Tjamme: Heeft hij dan dertig gulden?

Saartje: Ja en ik krijg ook een tientje.

Hendrik: Èh... moe, zullen wij dat maar liever nog even onder de pet houden? Het gaat een ander nog niks aan toch?

Saartje: Je hebt helemaal geen pet.

Hendrik: En jij hebt zeker niets meer te doen?

Tjamme: Leg mij dat eens even uit jong. Hoe zit dat met die dertig gulden?

Hendrik: Ach, dat is een lolletje tussen moe en mij.

Tjamme: Oh, nou dan kun je mij er ook wel wat van geven toch?

Hendrik: Dat kan nu net niet.

Tjamme: Dus het is dikke flauwe kul? Babbeleguugies, dat zijn het.

Liesbeth: Dat idee had ik ook al.

Hendrik: Maar beloofd is beloofd moe.

Liesbeth: Ja het is goed mijn jongen. Ga maar lekker buiten spelen hoor.

Saartje: Krijg ik mijn tientje nou niet?

Liesbeth: Ik zal nog wel eens kijken meid. (*Gerrit komt binnen met flesje*)

Tjamme: Hallo Gerritje. Hoe is het met jou? Kun je er nog een beetje tegen?

Gerrit: Gaat wel Tjamme, maar soms zit een ongeluk in een klein hoekje hè?

Tjamme: Ja jong en soms komen uit die kleine hoekjes maar zo kleine poppies hè?

Gerrit: (*tegen Liesbeth*) Heb jij het met hem over die dochter van de Vries gehad?

Tjamme: Wat is daar dan mee?

Liesbeth: Daar is niks mee. Èh... ga jij de beer maar eens wat te vreten geven.

Tjamme: Dat heb ik net gedaan.
Liesbeth: Nou, dan doe je het nog maar een keer.
Tjamme: Ik ben hier even te veel dacht ik zo. Nou dan ga ik de schuur wel opruimen, ga je mee Hendrik?
Hendrik: Da's goed pa. (*samen af*)
Gerrit: Ik dacht dat je het hem verteld had.
Saartje: Moe was bij de buurvrouw.
Gerrit: Heb je het aan haar verteld? Nee toch zeker?
Liesbeth: Èh... nee... ik èh... Nee, zij had het ook al gehoord, vertelde zij mij en zij vond het een grote schande.
Saartje: Wat is er dan gebeurd moe?
Liesbeth: Niks bijzonders meid.
Saartje: Maar jullie hadden het over Betsy de Vries. Daar was wat mee.
Gerrit: Ja, die is in verwachting.
Saartje: Wie verwacht zij dan?
Liesbeth: Sinterklaas, nou goed?
Saartje: Sinterklaas? Dat kan toch niet om deze tijd?
Liesbeth: Nou dan zal het de kerstman wel geweest zijn of de paashaas. Meid, hou toch op te zeuren en ga de bedden opmaken.
Saartje: Bah, jullie willen mij ook niks vertellen. (*gaat af*)
Liesbeth: Je dacht toch zeker niet, dat ik mijn mond voorbij zou praten tegen Tjamme?
Gerrit: Nee natuurlijk niet, maar misschien wel tegen de buurvrouw?
Liesbeth: Èh, wou je weer wat in jouw flesje hebben?
Gerrit: Ja graag vol, meid ik had hem in de vensterbank staan en toen stootte ik hem per ongeluk om en toen liep tie leeg.
Liesbeth: En al jouw bloemen staan nu voor het raam te zingen?
Gerrit: Nou ja een ongeluk zit in een klein hoekje hè?
Liesbeth: Precies, dat zei Tjamme net ook al. Nou dan schenk ik je hem vol en ook maar weer opschrijven zeker? (*doet dat*)
Gerrit: Ja doe dat maar en bedankt hè?
Liesbeth: Bedankjes? Daar heb ik al een zolder vol van.
Gerrit: Nou dan kan deze er altijd nog wel bij. (*wil af gaan, maar Voddejan komt binnen*)
Liesbeth: Nou, kijk eens aan, daar hebben we Voddejan. Gunst kerel hoe is het met jou? Een tijd niet gezien.
Voddejan: Met mij is het goed en met jullie ook?
Gerrit: Ook goed hoor, je ziet er aardig goed uit jongen, je moet je alleen nog eens een keertje goed wassen.
Voddejan: Oh, kun je me ruiken dan?
Gerrit: Nou, dat nog net niet, maar je ziet er zo slonzig uit.
Voddejan: Mijn lieve Gerrit Fleske, heb jij teveel uit dat kleine flesje van

jou gehad, dat je zo onaardig tegen mij doet? Zou je mij liever niet eens een paar vodden mee geven in plaats van ze zo lang om je lijf te houden? Nou?

Gerrit: Wou je zeggen, dat ik vodden om mijn lijf heb?

Voddejan: Dat heb je goed begrepen. Helemaal zat ben je dus nog niet.

Gerrit: Jij lelijke grootbek, dat je der bent. Waar bemoei jij je eigenlijk mee?

Voddejan: Als ik het me goed herinner, dan ben jij daarmee begonnen Gerrit. Ach Liesbeth, geef mij nog eens zo'n lekker fladderakje en neem zelf ook een. Jij wilt zeker niks hebben Gerrit? (*Liesbeth schenkt in*)

Gerrit: Nee, nou ja... omdat je zo aandringt, maar eigenlijk zou ik hem moeten weigeren, omdat je zo lelijk tegen mij doet.

Voddejan: Je hoeft niet.

Gerrit: Ik neem hem wel.

Voddejan: Dacht ik wel.

Liesbeth: Niet zo bekvechten jongens, hier zijn ze. Asjeblijft.

Voddejan: Nou proost dan maar en op een gelukkig en lang leven. (*zij proosten en drinken*) Zo en vertel mij nu maar eens wat er voor nieuws is in dit prachtige dorp, waar nooit iets gebeurt.

Gerrit/Liesbeth: (*tegelijk*) Die meid van de Vries is... (*ze kijken elkaar aan*) in verwachting.

Voddejan: Goh... Hoe is dat wel gekomen?

Gerrit: Ze zijn samen naar bed geweest en...

Voddejan: Je meent het?

Gerrit: Ach vent, nu heb je mij alweer voor t zootje.

Voddejan: Je hebt toch ook overal verstand van Gerrit. En ik altijd maar denken, dat jij zo'n droogstoppel was.

Liesbeth: Maar het is echt waar, maar het is niet van die jongen van Moesker.

Voddejan: Oh nee, van wie dan wel?

Liesbeth: Dat weten we nog niet.

Voddejan: Maar dat is alleen een kwestie van tijd, dat hoor ik dan nog wel. Goed, maar nu nog even wat anders Liesbeth. Heb jij nog wat vodden, oud ijzer of zoiets liggen? Ik ben met de fietskar.

Liesbeth: Ik zal straks direct eens even gaan kijken jong. Er ligt vast nog wel wat.

Gerrit: Nou, kom dan straks ook nog maar even bij mij langs.

Voddejan: Wat is dat nou? Van je geloof af gevallen Gerrit? Ik kom straks beslist nog even bij je langs, of wou je eerst nog eentje van mij gebruiken?

Gerrit: Nou, omdat je zo hik... (*hij krijgt al een beetje last van de drank*)

Liesbeth: Aandringt hè? Ik zal ze wel even intappen, jij zelf toch ook hè?

Voddejan: Ja, doe maar, jij doet zelf toch ook nog mee? (*Tjamme komt binnen*)

Liesbeth: Nee, ik maar niet meer.

Voddejan: Je bent toch niet bang voor Tjamme?

Liesbeth: Ikke niet. Eh... schenk jij ze even in Tjamme? (*gaat af*)

Tjamme: Goh, Voddejan, jij hier? Da's lang geleden, maar waarom zou zij bang zijn voor mij?

Voddejan: Het zal wel andersom zijn hè?

Tjamme: Dat heb je goed bekeken jong. (*schenkt in*) Nou kijk eens lui.

Voddejan: En jij bent nu helemaal van de drank af?

Tjamme: Hè? Heb je daar wat over gehoord dan?

Voddejan: Nee, maar je schenkt jezelf niks in en dat terwijl ik dit rondje aan bied.

Tjamme: Dat had ik niet begrepen vriend, maar dat maak ik gaarne goed. (*schenkt zichzelf in, in het glas van Liesbeth natuurlijk*) Nou proost dan en dat je nog vaak eens in gezondheid en bij je volle verstand bij ons langs komt.

Gerrit: Hurrejai, heb jij be be bek in de schijte te terij?

Voddejan: Wat neem jij toch onnette woorden in de mond Gerrit, dat had ik toch nooit van jou gedacht.

Tjamme: Hij kan nog veel grover hoor.

Voddejan: Oh ja??? Laat eens horen Gerrit.

Gerrit: De de dat is ne ne niet waar, dat is dikke ge ge ge gelul van hem.

Tjamme: Nou? Wat zei ik?

Gerrit: Jij ke ke ken mij wat. (*slaat zijn glas achterover en wil gaan, maar hij wankelt een beetje*)

Voddejan: Je wilt ons toch niet gaan verlaten Gerrit? Toe Tjamme, schenk hem nog eentje in van mij. (*Tjamme doet dat en zet hem neer, maar Gerrit drinkt er niet meer van*)

Gerrit: Heeele ge ge graag. (*begint te zingen*) Ik heeeeb hier een brief van mijn moeoehoeoeder...

Voddejan: Is dat niet van André?

Gerrit: Nee, die die is van Anne anne Andries Hazevel of zo

Tjamme: André Hazes heet ie.

Gerrit: Nou en? Hik.

Tjamme: Niks, maar zo heet ie.

Voddejan: Nou ik vind het goed hoor, hij kon wel aardig zingen en veel mensen, vinden t mooi.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto